

РЕШЕНИЕ

№ 4358

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4442** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба на Председателя на Държавна агенция за национална сигурност / ДАНС/, срещу Решение № 4438 от 21.11.2022г., постановено по НАХД № 1088/2022г. по описа на СРС, с което е изменено НП № 38-59 от 25.08.2020г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение по подробно изложени съображения.

По делото на СРС е постановено и Определение № 583 от 16.02.2023г., с което е оставена без разглеждане, съответно без уважение молба от ответника по касация „ДЗИ Застраховане“ ЕАД за допълване на решението в частта за разноските.

Предмет на производството е и частна жалба, подадена от Д. „Застраховане“ ЕАД срещу това определение.

След размяна на книгата между страните, са постъпили съответно отговор от Д. „Застраховане“ ЕАД по касационната жалба на Председателя на ДАНС и съответно от ДАНС срещу подадената частна жалба.

В проведеното съдебно заседание касаторът Председател на ДАНС се представлява от юрк А. с редовно пълномощно. Моли касационната жалба да бъде уважена, а частната жалба на ответника по касация да бъде отхвърлена.

Ответникът по касация Д. Застраховане ЕАД не се представлява. Депазорирана е писмена молба със становище по съществуващото на спора по отношение на касационната

жалба от ответната страна и поддържане на частната жалба. Претендират се разноски, но не се посочват и представят доказателства за такива.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Подадената касационна жалба от страна на ДАНС се явява неоснователна.

Подадената частна жалба от „ДЗИ Застраховане“ ЕАД се явява допустима, но неоснователна.

В хода на първоинстанционното производство, което е второ по ред, след отменително решение на АССГ по КАНД 10297/2021г., съдът е извел следното от фактическа и правна страна.

С Решение № 343 от 20.01.2022г., постановено по к. н. а. х. дело № 10297/2021г. на Административен съд – София-град, е било отменено Решение от 20.08.2021г., постановено по н. а. х. дело № 12739/2020г. на СРС-НО, 114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 38-59 от 25.08.2020г., издадено от председател на Държавната агенция „Национална сигурност“, с което на „ДЗИ Животозастраховане“ ЕАД, на основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП за нарушение на чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди/ лева, като делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Съдът извел, че жалбата е подадена от лице, спрямо което е наложено административно наказание и е в срок, поради което е процесуално допустима.

На 01.05.2019г. в [населено място], между „ДЗИ Животозастраховане“ ЕАД, чрез Л. С., в качеството ѝ на ръководител на Агенция В., Регион С., Собствени Канали и „Райт клийнинг“ ООД, представлявано от С. Ц., в качеството му на управител, е изготвено рамково споразумение Т302102019001 от 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „Тарифа 30“, групов застраховка „Живот“ за доживяване на определен срок, въз основа на събрана предоговорна информация от 01.05.2019г. По силата на това рамково споразумение се установява делово взаимоотношение по смисъла на параграф 1, т. 3 от ДР на ЗМИП и за „ДЗИ-ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД възниква задължение да идентифицира законния представител на клиента си „РАЙТ КЛИЙНИНГ“ ООД, като приложи разпоредбата на чл. 54, ал. 7, изречение първо, която предвижда, че идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане копие от него. Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП задължава лицата по чл. 4 от ЗМИП да идентифицират клиентите си и да проверят тяхната идентификация преди установяването на делови взаимоотношения, респективно и преди сключването на застрахователен договор. Като задължен субект по чл. 4, т. 5 от ЗМИП „Д. Ж. ЕАД е било длъжно да идентифицира законния представител на клиента си „Райт клийнинг“ ООД, а именно С. Ц., съгласно изискванията на чл. 54, ал. 7, изречение първо, като приложи разпоредбата на чл. 53 от ЗМИП, а именно чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. В процеса на проверката, с писмо вх. № 92- 1429 /19. 11. 2019г. по описа на „ДЗИ- ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, Централно управление е изискано заверено копие на клиентското досие на „РАЙТ КЛИЙНИНГ“ ООД. С протокол за доброволно предаване с вх. № ФР-11- 10340/ 25.11.2019г. по описа на С. „ФИНАНСОВО РАЗУЗНАВАНЕ“ на ДАНС, приложен към него СД, вх. № ФР- 16-

1195/ 25.11.2019г., както и приложено на хартиен носител, от страна на Д.-Ж.“ ЕАД е представено клиентско досие, съдържащо : сключен застрахователен договор, рамково споразумение от 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „Тарифа 30 “, групова застраховка „ Живот “ за доживяване на определен срок, предложение-въпросник с анализ на клиентските нужди, декларация по чл. 142, ал. 1 от ДОПК, допълнителна информация за коректно попълване на настоящата декларация по ДОПК, декларация по чл. 4, ал. 7 и чл. 6, ал. 5, т. 3 от ЗМИП (отм.) от 01.05.2019 г., актуално състояние на дружеството от 29.05.2019 г., копие на лична карта на Р. А. П. и справка за български лични документи за актуалност на документа към 29.05.2019 г., копие на лична карта на С. Ц., издадена на 05.11.2019 г., справка за български лични документи за актуалност на номера на л.карта на С. Ц. към 29.0.2019 г., формуляр за оценка на рисковия профил от 29.05.2019 г. По време на проверката е установено, че по отношение идентификацията на законния представител на „Райт Клийнинг“ ООД, С. Б. Ц. е предоставено копие от официален документ за самоличност, а именно лична карта с №648654405, издадена на 05.11.2019г., която не е съществувала в правния мир към момента на встъпване в делови отношения с дата 01.05.2019г. От наличния в клиентското досие въпросник е било установено, че в идентификационните данни на Ц. фигурира лична карта с №641175711, издадена на 01.10.2010г г. от МВР- С.. Поради това било прието, че „Д.-Ж.“ не е идентифицирало законния представител на своя клиент „Райт Клийнинг“ ООД, чрез способите, посочени в чл. 54, ал. 7, изр. 1- во, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, а именно чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него преди сключване на рамково споразумение. В хода на проверката били установени над 5 броя нарушения на разпоредбата на чл.54, ал. 7, изречение първо, вр. с чл.53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, което съгласно §1, т. 15 от ЗМИП представлява системно нарушение и е наказуемо съгласно чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП. За извършеното административно нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ФР-10-1574 от 19.05.2020г. в присъствието на двама свидетели. Същият бил подписан без възражения. В тридневния срок по чл.44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения, които са приети за неоснователни. Въз основа на АУАН Председателят на Държавната агенция „Национална сигурност“, издал НП № 38-59/25.08.2020г., с което на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 /двадесет хиляди / лева на основание чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП за извършено нарушение на чл. 53, ал. 7, изречение първо, вр. с ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

При така установените факти, съдът приел от правна страна следното:

След извършването на служебна проверка съдът счел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. АУАН бил съставен в присъствието на двама свидетели и на представител на санкционираното дружество, а НП е надлежно връчено. Спазени са сроковете по чл. 34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Според изречение първо на чл. 54, ал. 7 от ЗМИП „По отношение на законните представители на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент – юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53. Според разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП „Идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Според правилото на

чл. 15, ал. 1 от ЗМИП „Мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения, открито на сметка по чл. 11, ал. 1, т. 1, извършването на случайна операция или сключването на случайната сделка по чл. 11, ал. 1, т. 2 – 4, вписването в регистъра по чл. 12, ал. 1, т. 1, извършването на операция или сделка по чл. 12, ал. 1, т. 2 и 3, влизането в сила на постановлението за възлагане по проведена публична продажба по чл. 13, ал. 2 или сключването на застрахователен договор по чл. 19, ал. 1, освен в предвидените от закона случаи.“

В конкретния случай от доказателствата съдът приел за установено, че на 01.05.2019г. в [населено място], между „ДЗИ-ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, и „РАЙТ Клийнинг“ ООД, е изготвено рамково споразумение от 28.05.2019г., полица за корпоративна спестовна програма- „Тарифа 30“ и групова застраховка „Живот“ за доживяване на определен срок. С изготвянето на рамковото споразумение се е установило делово взаимоотношение по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗМИП, според който деловото взаимоотношение е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по ЗМИП и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. „ДЗИ-Животозастраховане“ ЕАД, в качеството си на застрахователно и презастрахователно дружество, извършващо дейност на територията на Република България, е задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 5 от ЗМИП. Според правилото на чл. 53, ал. 6 от ЗМИП, при липса на друга възможност събирането на данните по ал. 2, т. 3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник, но в случая съдът смята, че не е имало пречка да бъде представен официален документ за самоличност и бъде снето на копие от него.

Поради гореизложеното съдът приел, че дружеството жалбоподател е нарушило разпоредбите на чл. 54, ал. 7 изр. 1 вр. с чл. 53, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, като на 01.05.2019 г. не е снето копие от официален документ за самоличност на С. Ц., който е законен представител на „Райт Клийнинг“ ООД, поради което съдът приела, че е нарушена разпоредбата на чл. 54, ал. 7 вр. с чл. 53, ал. 1 от ЗМИП. В конкретния случай не били налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава съществено от другите случаи на нарушения от същия вид.

Съдът обаче приел за основателно възражението на жалбоподателя, че административнонаказващият орган неправилно е определил нарушението като системно, поради което е приложил санкционната норма на чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП. Съгласно параграф 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на ЗМИП, системно нарушение е налице, когато са извършени пет или повече административни нарушения на този закон или на Правилника за прилагането му от същия вид в рамките на една година. За да се определи едно нарушение за системно, е необходимо преди извършването му да са извършени поне още четири нарушения от същия вид в рамките на същата година, без да е необходимо те да са установени с влезли в сила наказателни постановления. В конкретния случай се сочи, че дружеството е извършило общо шест нарушения, за всяко от които е съставен АУАН, като всеки един АУАН е посочен в НП. Административнонаказващият орган неправилно е приел, че в случая е налице квалифициращото обстоятелство за системно нарушение, тъй като, за да се приеме, че е налице системност, актосъставителят е следвало да

издаде един АУАН, в който да 5 опише всички нарушения, които са открити в хода на проверката, което да издаде едно наказателно постановление и с него да наложи една общо имуществена санкция за системност, прилагайки именно санкционната норма на чл. 116, ал. 3, т. 3 от ЗМИП, а не формално да изреди съставените актове за установяване на административно нарушение, които счита, че обуславят системност. Така мотивиран, съдът извел, че в случая на дружеството, което е лице по смисъла на чл. 4, т. 5 от ЗМИП, според чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП следва да бъде наложена имуществена санкция в размер от 5 000 лева до 50 000 лева. Като съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение и като взел предвид липсата на данни за причинени вреди, СРС приел, че определи санкцията за извършеното нарушение следва е в законоустановения минимум от 5 000 /пет хиляди/ лева. Поради гореизложеното, изменил процесното наказателно постановление следва да бъде изменено, като определил санкция в размер на 5 000 лева.

С оглед изхода на делото, съдът приел, че претенцията на ответната страна за присъждане на възнаграждение защита от служител с юридическо образование се явява основателна. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Според разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ е определено възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания - от 80 до 150 лв. С оглед гореизложеното, съдът приел, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на ДАНС възнаграждение за служител с юридическо образование в размер на 80 лева за осъщественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, определен съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и в съответствие с предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност.

Предвид изхода на делото и доколкото приел, че НП следва да бъде изменено единствено в санкционната му част, то и претенцията на процесуалния представител на дружеството жалбоподател се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението е неправилно, тъй като не споделя извода за доказаност на вмененото нарушение. От данните по преписката се установява, че в документацията на Д. – Ж. са налични данни, вкл. и копия от лична карта на лицето С. Ц., управител на „Р. К.“. Доколкото вмененото нарушение е установено във връзка с факта, че към датата на сключване на договора – 01.05.2019г. същият не е имало как да разполага с цитираната лична карта от месец ноември, 2019г., то съдът намира, че следва да се разгледа конкретно цитираната преписка по установяване на делови взаимоотношения. Видно е от данните по тази преписка, че лицето С. Ц. е бил с лична карта от 01.10.2010г., валидна до 01.10.2020г., за която има данни по преписката, вкл.копие. Причините за снабдяване с нова лична карта, след сключване на договора между страните в хода на изпълнението му и представяне на

копие от същата, е наложено очевидно от актуализация на данните, необходими за преписката и изискванията на ЗМИП. Същото е видно от приложения към преписката Предложение – въпросник с анализ на клиентските нужди от 29.05.2019г., в който е цитиран номерът на личната карта на С. Ц., в качеството му на съконтрагент. Копие от същата е приложена и по преписката.

С оглед горното, съдът приема, че не е налице валидно установяване на фактическия състав на вмененото нарушение.

Предвид обаче, че делото е образувано по касационна жалба на Председателя на ДАНС, а не и по такава на Д. Ж., съдът не може и не следва да отмени решението и НП, с оглед забраната за влошаване на положението на касатора.

По изложените съображения, касационната жалба следва да бъде отхвърлена и решението да бъде оставено в сила.

По отношение на частната жалба срещу Определение № 583/16.02.2023г., съдът намира същата за основателна. Съгласно чл. 63д от ЗАНН, в производството по пред районния и административния съд по ЗАНН се дължат разноски. Принципът е, че страната, която загуби делото, следва да понесе съразмерно и разноските. За настоящия случай се установява, че в хода на проведените производства са направени разноски от жалбоподателя Д. Застраховане. В съдебния акт, постановен по делото, който е предмет на настоящото производство жалбата е уважена, като наказанието е намалено със 75 %. С оглед това, разноските следва да бъдат присъдени по съразмерност, като бъдат уважени в размер на пълния размер за адвокатско възнаграждение в касационното производство по АНД № 10297/2021г. на АССГ – 1130 лева, които е следвало да бъдат присъдени по НАХД 1088/2022г. на СРС и 847.50 лева по АНД № 1088/2022г. на СРС, представляващи 2/3 от заплатеното възнаграждение.

Разноски в настоящото производство не са доказани и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 и чл. 235 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4438 от 22.11.2022г. на СРС по НАХД №1088/2022г. на същия съд.

ОТМЕНЯ Определение № 583/16.02.2023г. по НАХД № 1088/2022г. по описа на СРС в оспорената част, с която е отказано изменение на решението в частта за разноските, като вместо него постановява:

ОСЪЖДА Държавна агенция „Национална сигурност“ да заплати в полза на Д. Ж. сумата от 1130 / хиляда сто и тридесет / лева и 847.50 / осемстотин четиридесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева, представляващи разноски съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: